

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 97.

Eyvende Sæffion.

[35te Møde.

Tirsdagen den 22de Januar.

(Fortfat.)

Kirke- og Underviisningsministeren (fortfat): Maaffee allerede Medlæggelsen af Randers Skole vilde have virket tilstrækkeligt paa den ærede Rigsdagsmand, dog med en Udsigt til en fortfat Medlæggelse af alle de øvrige. Jeg maa derfor tilstaae, at naar jeg ikke har anført dette Motiv, saa er det ikke af Uvidenhed om dets overordentlige Tryllekraft paa den ærede Rigsdagsmand, men jeg vil lige saa oprigtig tilstaae, at jeg vilde betragte Sagen derved meget for dyrt kjøbt; thi en saa overordentlig Bægt kan der ikke lægges paa dette Lovforslag, at der kunde være Tale om at kjøbe det til en saadan Pris, selv om man overhovedet kunde finde det passende at bringe en saa almindelig Sags Afgjørelse ind under det foreliggende Lovforslag, hvormed den aabenbart ikke directe har noget at gjøre. — Jeg troer ikke, at der er nogen som helst Fare for, at dette Lovforslag skulde drage saa mange og saadanne Conseqventer efter sig, som dem, den ærede Rigsdagsmand opstillede. Hvad for det Første Sammenligningen med Bomuldsvæveren angaaer, maa jeg bemærke, at jeg troer, at man efter den Stilling, som Staten og Rigsdagen har indtaget ligeover for Underviisningsvæsenet, maa gaae ud fra den Anskuelse, at Underviisningen staaer i et andet Forhold til Staten end Bomuldsvæveriet. Jeg veed vel, at den ærede Rigsdagsmand er meget tilbøielig til ikke at gaae ind paa en saadan Distinction, men

han er dog gaaet ind paa saadanne Tilbud fra Statens Side til Underviisningsvæsenet, som jeg dog troer, at han ikke vilde være gaaet ind paa, naar Talen havde været om Bomuldsvæveriet (Tschering: Jo, jeg har gjort det ved at give til Industriens Fremme.). Ved at understøtte den private Underviisning er man gaaet ud fra, at der var et særegent Forhold tilstede, og jeg troer ikke, at man her i Rigsdagen har vedkjendt sig, at det kunde gaae an paa samme Maade at understøtte nogen anden „Industrie“; det er en Følge af denne Opfattelse, at der kan blive Spørgsmaal om Udredelsen af en Pension som den foreslaaede. Hvad nu selve denne Pension angaaer, saa vil jeg bemærke, at dersom den ærede Rigsdagsmand skulde finde en særdeles Tilfredsstillelse ved at fastsætte den til 1199 Rd., saa troer jeg ikke, at der kan være det Allermindste iveien herfor; jeg kan forsikre ham, at den Tanke, han i denne Henseende har fremhævet, er saa ny for mig og er saalidet kommen frem ved Betragtningen af hele denne Sag, at dette skal være mig ganske ligegyldigt. Den ærede Rigsdagsmand sagde, at man ved en saak Bestemmelse kommer til at gjøre saadanne Betragtninger som de af ham opstillede. Jeg troer, at man omvendt kunde sige, at man ved en altfor fri Phantasi kan komme til at føie alskens Betragtninger til en Bestemmelse, hvortil den i og for sig ikke giver nogen som helst Anledning. Jeg troer, at hvad der her ligger meget nærmere end den af den ærede Rigsdagsmand gjorte Sammenligning, det er, at der ved Bestemmelsen af Pensionen væsentlig er taget Hensyn til de Mænds Stilling, med hvem den Paagældende nærmest kan sammenlignes, uden at jeg dog har troet at behøve at opstille den